

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobkyně: **Y. B.**
zastoupená advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2018, č. j. MV-123041-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 16. 2. 2017, č. j. OAM-11433-15/ZM-2016, a toto rozhodnutí potvrdila. Správní orgán prvního stupně napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, kterou podala dne 30. 8. 2016. Správní orgán prvního stupně

rozhodl, že zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) nevydává, neboť žalobkyně nesplňuje podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

2. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že v dané věci bylo rozhodné, že žalobkyně podala žádost o vydání zaměstnanecké karty na jednu z pracovních pozic obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. V žádosti bylo uvedeno číslo volného místa uvedeného v evidenci volných míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, avšak toto místo nebylo evidováno jako volné, jak si správní orgán prvního stupně několikrát ověřil. Na základě toho správní orgán prvního stupně žádost žalobkyně zamítl, neboť nebyla splněna podmínka stanovená v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. S tímto postupem se žalovaná ztotožnila. Komise si dne 22. 6. 2018 vyžádala výpis z Evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty a zjistila, že k tomuto datu je celkový počet volných míst nabízených společností ZOXY s.r.o. a obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet 0. Závěrem žalovaná uvedla, že z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou jednoznačně patrné skutkové okolnosti, které neumožňují podané žádosti vyhovět, a správní orgán prvního stupně postupoval správně, pokud žádost žalobkyně zamítl.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobkyně navrhla soudu, aby rozhodnutí žalované zrušil a aby žalované uložil povinnost zaplatit jí náhradu nákladů řízení.
4. Žalobkyně namítala, že v rámci odvolacího řízení došlo ze strany žalované k doplnění dokazování. Jak sama žalovaná uvedla v odůvodnění napadeného rozhodnutí, „Komise si dne 22. 6. 2018 vyžádala výpis z Evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty a zjistila, že k tomuto datu je celkový počet volných míst nabízených společností ZOXY s.r.o. a obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet 0.“ Jestliže ze strany žalované došlo k provádění dokazování v rámci odvolacího řízení, pak bylo její povinností umožnit žalobkyni, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí. Pokud tak žalovaná neučinila, zatížila podle názoru žalobkyně řízení vadou nezákonnosti. Žalobkyně namítala, že byla postupem žalované zkrácena na svém právu, které pro ni vyplývá z § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

III. Vyjádření žalované k žalobě

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaná předně uvedla, že v dané věci bylo rozhodné, že žalobkyně podala žádost o vydání zaměstnanecké karty na jednu z pracovních pozic obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. V žádosti bylo uvedeno číslo volného místa uvedeného v evidenci volných míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, avšak toto místo nebylo evidováno jako volné, jak si správní orgán prvního stupně několikrát ověřil. Na základě této skutečnosti správní orgán prvního stupně žádost žalobkyně zamítl, neboť nebyla splněna podmínka uvedená v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců; s tímto postupem se ztotožnila i žalovaná. K námitce, že ze strany žalované došlo v rámci odvolacího řízení k doplnění dokazování a žalobkyni nebylo umožněno se vyjádřit k podkladům, žalovaná uvedla, že si dne 22. 6. 2018 vyžádala výpis z Evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty a zjistila, že k tomuto datu byl počet volných míst nabízených společností ZOXY s.r.o. a obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet 0. Žalovaná uvedla, že tímto úkonem nedošlo z její strany

k porušení procesních práv žalobkyně, jelikož nedošlo k žádné změně, která by nebyla zjištěna již v rámci řízení vedeného u správního orgánu prvního stupně.

6. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

7. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
8. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, a to z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
9. Podle § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců je žádost o vydání zaměstnanecké karty oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.
10. Podle § 46 odst. 6 zákona o pobytu cizinců pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydá také v případě nesplňuje-li cizinec podmínku uvedenou v § 42g odst. 2, 3 nebo 4.
11. Z úředního tiskopisu žádosti o zaměstnaneckou kartu soud zjistil, že žalobkyně hodlala být zaměstnána u zaměstnavatele ZO XÍ s. r. o., se sídlem Dvořákova 588/13, 602 00 Brno na pracovní pozici uvedené v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod číslem 11198500718. Uvedením číselného označení pracovního místa v centrální evidenci volných pracovních míst žalobkyně vymezila předmět své žádosti jednoznačným způsobem. Jak však vyplývá ze správního spisu, správní orgán prvního stupně opakovaným nahlédnutím do této evidence (1. 11. 2016, 23. 11. 2016, 10. 1. 2017) zjistil, že pracovní místo pod uvedeným číslem nebylo evidováno jako volné - počet volných míst pro zaměstnanecké karty byl u tohoto pracovního místa roven 0. Skutečnost, že pracovní místo, na němž hodlala být žalobkyně zaměstnána, není v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty evidováno jako volné, je důvodem pro nevydání zaměstnanecké karty podle § 46 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán prvního stupně proto postupoval v souladu se zákonem, pokud žádost žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty z uvedeného důvodu zamítl.
12. Žaloba obsahovala jedinou žalobní námitku, v níž žalobkyně brojila proti postupu žalované spočívajícím v tom, že v rámci odvolacího řízení doplnila dokazování o výpis z evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty ze dne 22. 6. 2018, aniž by žalobkyně měla možnost se vyjádřit k tomuto podkladu rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Této námitce soud nepřisvědčil.
13. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se

práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. S ohledem na znění § 93 odst. 1 správního řádu se toto ustanovení použije obdobně i v řízení o odvolání.

14. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „*Komise si dne 22. 6. 2018 vyžádala výpis z Evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty a zjistila, že k tomuto datu je celkový počet volných míst nabízených společnostmi ZOXY s.r.o. a obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet 0*“. Vzhledem k tomu, že zmíněný výpis z evidence volných pracovních míst ze dne 22. 6. 2018 byl novým podkladem rozhodnutí pořizovým odvolacím orgánem, byla žalovaná v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu povinna seznámit žalobkyni s tímto podkladem před vydáním rozhodnutí.
15. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobkyně byla s uvedeným výpisem z evidence v rámci odvolacího řízení seznámena, tento postup však nelze kvalifikovat jako vadu řízení, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že již správní orgán prvního stupně vycházel ze zjištění, že pracovní místo, jehož číslo uvedla žalobkyně v žádosti o vydání zaměstnanecké karty, nebylo v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty evidováno jako volné. Pokud si žalovaná v rámci odvolacího řízení opětovně vyžádala výpis z evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, jednalo se sice o jeden z podkladů napadeného rozhodnutí, nicméně vzhledem k tomu, že jím byla pouze ověřena skutečnost zjištěná již správním orgánem prvního stupně, nejednalo se o takový podklad, který by měl vliv na obsah napadeného rozhodnutí. Na základě uvedeného podkladu nedošlo k žádné změně ve skutkových zjištěních oproti zjištěním správního orgánu prvního stupně, s nimiž byla žalobkyně řádně seznámena.
16. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobkyně v průběhu celého řízení nezpochybnila, že se zjištění správních orgánů (tj. že pracovní místo, o něž se ucházela, nebylo ke dni vydání rozhodnutí v evidenci volných míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet evidováno jako volné) zakládalo na pravdě (v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí jinak nevyjádřila a následně proti prvostupňovému rozhodnutí podala jen blanketní odvolání); a nečiní tak ani v podané žalobě, v níž se omezila pouze na procesní námitku, avšak nenamítala, že by podmínky pro vydání zaměstnanecké karty byly splněny. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nijak nepolemizuje se skutkovými zjištěními správních orgánů (vyplývajícím z výpisu z evidence vyžádaného odvolacím orgánem, ale i z ostatních podkladů, se kterými seznámena byla), není zřejmé, jak by mohla být postupem žalované zkrácena na svých veřejných subjektivních právech.
17. Postupem žalované, která žalobkyni neseznámila s předmětným výpisem z evidence coby podkladem rozhodnutí tedy došlo k procesnímu pochybení, avšak nejednalo se o vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

18. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá

proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. dubna 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu